

Књига пророка Јои́ла и лаодикијска Црква адвентиста седмог дана – број двадесет

Jeff Pippenger

2025-12-26

Број двадесет

Књига пророка Јои́ла указује да се разорење Божјег винограда збива у четвртом нараштају.

Реч Господња која дође Јоилу, сину Фатуилову.

Чујте ово, старци, и послушајте, сви становници земље. Да ли је тога било у ваше дане, или чак у дане ваших отаца? Приповедајте о томе својој деци, и нека ваша деца казују својој деци, а њихова деца другом нараштају.

Што је оставио гусеничар, то је појео скакавац; и што је оставио скакавац, то је појео црв; и што је оставио црв, то је појела гусеница.

Пробудите се, пијанице, и плачите; и ридајте, сви који пијете вино, због новог вина; јер вам је одузето од уста. Јоило 1:1–5.

Прича о десет девојака јесте прича о адвентизму, а буђење у тој причи наступа када се пшеница и кукољ раздвоје, у ком тренутку кукољ постаје свестан чињенице да је „одсечен“ од „новог вина“. Реч „одсечен“ представља Аврамов први савезни корак, у којем су јуница, коза и ован били расечени на два дела у обреду потврђивања савеза крвљу. У том истом одломку о савезу, Бог објављује да ће посетити Свој народ судом у четвртом нараштају.

И рече Авраму: Знај поуздано да ће потомство твоје бити дошљачко у земљи која није њихова, и служиће им; и они ће их мучити четири стотине година. А и народу коме ће служити ја ћу судити; а потом ће изаћи с великим имањем. А ти ћеш отићи к оцима својим у миру; бићеш сахрањен у доброј старости. Али у четвртом нараштају вратиће се овамо; јер безакоње Амореја још није навршено. 1. Мојсијева 15:13–16.

Када се пророштво испунило у четвртом нараштају, у нараштају Мојсијевом, Господ је изнео Десет заповести као символ завета између Бога и Његовог изабраног народа. У другој од тих десет заповести била је узвеличана светлост четири нараштаја Аврамова.

Не гради себи лика резана, нити какве слике од онога што је горе на небу, или доле на земљи, или у води под земљом; немој им се клањати нити им служити; јер ја, Господ Бог твој, јесам Бог ревнитељ, који походим безакоње отаца на деци до трећег и четвртог колена оних који на ме мрзе; а чиним милост хиљадама оних који ме љубе и држе заповести моје. Излазак 20:4–6.

Четири нараштаја Аврамовог завета била су укључена у величање Божјег карактера као Бога ревнитеља. Његова ревност стоји у супротности са резаним ликовима. Са Аврамовим четвртим нараштајем такође налазимо и поступни суд. Суд је био над народом у коме је

Божји народ био у ропству, као и над самим Божјим народом, а након тога биће суђено и Аморејима. Аврам указује на поступни процес суда који почиње са Божјим домом и затим се поступно креће кроз свет, а друга заповест показује да процес суда дели човечанство на класу оних који мрзе Бога и на класу оних који љубе Бога, те тако представља праслику закона о недељи који громко објављује: „Ако ме љубите, држите моје заповести.“

У истом раздобљу у коме се Закон даје на Синају, Мојсију се открива Божји карактер.

И Господ рече Мојсију: Истеши себи две камене плоче као прве; и написаћу на тим плочама речи које су биле на првим плочама, које си разбио. И буди спреман ујутру, па ујутру изађи на гору Синај и тамо ми се јави на врху горе. И нико нека не изађе с тобом, нити нека се ко види по свој гори; ни стада ни крупна стока нека не пасу пред том гором.

И истеса две камене плоче као прве; и уста Мојсије рано ујутру, и попе се на гору Синај, као што му беше заповедио Господ, и узе у своју руку две камене плоче. И Господ сиђе у облаку, и стаде онде с њим, и објави име Господње. И Господ прође испред њега, и објави,

Господ, Господ Бог, милостив и благодатан, дуготрпељив и обилан у доброти и истини, који чува милост за хиљаде, прашта безакоње и преступ и грех, али кривога никако не оставља некажњена; походећи безакоње отаца на деци и на деци њихове деце, до трећега и до четвртога колена.

И Мојсије пожуре, и сави главу к земљи, и поклони се. И рече: Ако сам сада нашао милост пред Тобом, Господе, нека Господ, молим Те, иде усред нас; јер је ово народ тврда врата; и опрости наше безакоње и наш грех, и узми нас за Своје наследство. 2. Мојсијева 34:1–9.

Друго давање закона одговара пионирској карти из 1850. године. Прве плоче биле су разбијене, а на првој табли постојала је грешка у бројкама. Тада је древни Израил био учињен чуварем закона, а савремени Израил тада је био учињен чуварем Божјег закона и закона Божје пророчке Речи. Када су две плоче први пут биле представљене, у логору је избила дословна побуна, а када је уведена карта из 1850. године, у логору је сазрела духовна побуна. Аврамово пророчанство о четвртом нараштају испунило се преко Мојсија у четвртом нараштају, где је Бог у другом заповешћу проширио откривење суда у четвртом нараштају. Ликови резани постали су кривотворина истинског богослужења Богу, а љубомора Божјег карактера била је повезана са судом. Тада је Мојсије посматрао Божју славу. Видео је Божју љубомору као један елемент Божјег карактера, како је представљен Његовим „именом“, и изложен је однос између богопоклоника и греха њихових отаца.

Када је Христос први пут очистио храм, тада су се ученици сетили да Га је ревност за Његов дом изједала. „Ревност“ је реч „љубомора“. Особина Божјег карактера која изражава Његову љубомору јесте побуда која је навела Христа да очисти Свој храм, а пророчка одлика потребе да се исповеде греси отаца ваших касније ће постати суштински елемент позива на покајање у суду „седам времена“ из Левитске двадесет шест. Аврамов „четврти нараштај“ добија све већу и већу тежину како се наставља кроз историју завета. Књига пророка Јоила

представља време позног дажда, које наступа у последњим данима. Књига пророка Јои́ла излаже своју поруку на темељу увођења поруке о четири нараштаја, као теме која је забележена у самом првом кораку Аврамовог троструког завета с Богом. Та тема достиже свој закључак у књизи пророка Јои́ла.

Када су ушли у Обећану земљу, Ковчег завета налазио се у Силому, где се опаки и неразборити првосвештеник Илије и његова два покварена сина стављају у супротност са позивом Самуила. Силом ће постати једна етапа на путовању Ковчега, који је био симбол завета. Пошто је Ковчег био употребљен као симбол обарања зидова Јерихона, налазио се у Силому око четири стотине година, све до смрти Илија и његових опаких синова. Тада су га заробили Филистејци, а потом, када је Давид пренео Ковчег у Јерусалим, остварена је прва слика тријумфалног уласка у Јерусалим. Наведена сврха преношења симбола завета у Јерусалим била је та да је Бог изабрао да положи Своје име у Јерусалиму, а Његово име повезано је са Његовом љубомором, која је повезана са Његовим љубоморним судом у четвртом нараштају.

При недељном закону Господ ће уздићи победоносну цркву изнад свих брегова и гора, а незнабошци ће рећи: „Ходите, и пођимо у дом Божји.“

И догодиће се у последњим данима да ће гора Дома Господњег бити утврђена наврх гора и узвишена изнад хумова; и сви народи ће се сливати к њој. И многи ће народи поћи и рећи: Ходите, и узиђимо на гору Господњу, у Дом Бога Јаковљевога; и Он ће нас учити Својим путевима, и ми ћемо ходити стазама Његовим; јер ће из Сиона изаћи закон, и реч Господња из Јерусалима. Исаија 2:2, 3.

Реч Господња излази из Јерусалима, јер је то место где је Он изабрао да положи Своје „име“. Са Мојсијем, „Господ сиђе у облаку, и стаде онде с њим, и објави име Господње. И Господ прође испред њега, и објави,

Господ, Господ Бог, милостив и благодатан, спор на гнев и обилан добротом и истином, који чува милост хиљадама, прашта безакоње и преступ и грех, али који кривца никако не оставља некажњеним; походи безакоње отаца на деци и на деци њихове деце, до трећег и до четвртог колена. Излазак 34:6, 7.

Његово „име“ јесте Његов карактер, а Божји карактер је дубоко сложен и дубоко једноставан. Бог је љубав; то је Његов карактер, савршено, али једноставно изражен. Аврамова заветна истина о „четвртом колenu суда“ била је проширена „заповест по заповест, правило по правило“ додатном светлошћу друге заповести о четвртом колenu. Затим Мојсијево искуство проширује светлост о повезаности четвртог колена са Божјим карактером, додајући светлост Његове љубоморе. Надахнуће је дефинисало карактер као „сједињене мисли и осећања“, али нас је надахнуће такође поучило да наше мисли нису као Божје мисли. Његов карактер јесу Његове сједињене мисли и осећања, а Његов карактер има толико много страна које превазилазе наше једноставне људске мисли и осећања, да је разлика у томе што су Његове мисли више од небеса у односу на земљу.

Јер мисли моје нису ваше мисли, нити су ваши путеви моји путеви, говори Господ. Јер колико су небеса виша од земље, толико су путеви моји виши од ваших путева, и мисли моје од ваших мисли. Исаија 55:8, 9.

Дакле, ево једне људске мисли о којој треба размишљати; ако је Божји карактер представљен Његовим именом, онда је свако пројављивање Божјег имена пројављивање Његовог карактера. Лав из племена Јудиног запечаћује и отпечаћује Своју пророчку Реч, Палмони је Дивни Бројач Тајни, који је такође Корен из сухе земље, а такође и горући грм, стуб од огња, арханђео Михаило и тако даље, и тако даље. Особине Божјег карактера, представљене Његовим различитим именима, бескрајне су. „Људска мисао о којој треба размишљати“ јесте ово: уз сва различита изражавања Божјег карактера за која се зна да постоје, какав је значај тога — да је у самом првом савезном кораку троструког савезног процеса са Аврамом — „суд четвртог нараштаја“ темељна изјава у савезу — која одражава Његово име?

И рече Авраму: „Знај поуздано да ће семе твоје бити дошљак у земљи која није њихова, и служиће им; и они ће их злостављати четири стотине година. А и народ коме ће служити ја ћу судити; и потом ће изаћи с великим имањем. А ти ћеш отићи к оцима својим у миру; бићеш сахрањен у доброј старости. Али у четвртом нараштају вратиће се овамо; јер безакоње Амореја још није навршено.” 1. Мојсијева 15:13–16.

Karakter Boga kao Sudije ljudima i narodima dopušta ljudima razdoblje probe koje je predstavljeno kroz četiri naraštaja. Bog je Sudija, On je milostiv, On je strpljiv i On privodi sud nad ljudima i narodima svršetku u četvrtom naraštaju. Božja temeljna izjava u Njegovom savezu sa izabranim narodom uključuje sud četvrtoga naraštaja. Kao što poruka prvog anđela poseduje сва obeležja сваке од три појединачне ањеоске поруке, тако и први корак Абрамовог савеза poseduje obeležja celokupnog trostrukog saveza. Božje име је да је Он милостиви Судија, који суди у четвртom нараштају. Сваки други корак у савезној историји изабраног народа надograђује се на том temelju.

Када се књига пророка Јоила постави на буђење Поноћног поклича у петом стиху, и када се „ново вино“ „уклони“ с њихових уста, увод у то коначно заветно одвајање изабраног заветног народа јесте темељна порука завета која излаже побуну заветног народа, који је потом „одсечен“, као нешто што се извршава у четвртом нараштају. Они су „одсечени“ зато што нису разумели темељну поруку завета.

Та темељна порука завета у четири стиха петнаесте главе Постања јесте мерни штап — линија суда која се употребљава када се порука завета, као завршни камен, у последње дане износи као „ново вино“. Тежина која је повезана са буђењем пијаница Јефремових, када је „ново вино“ „истребљено“, заиста се разуме једино када се постави у контекст објаве суда над коначним четвртим нараштајем једног побуњеног изабраног народа, током раздобља испитивања позног дажда.

У седамнаестој глави Постања налазимо други корак троструког завета са Аврамом:

И Бог рече Аврааму: ти, дакле, држи завет мој, ти и семе твоје после тебе у нараштајима њиховим. Ово је завет мој, који ћете држати, између мене и вас и семена твога после тебе;

Свако мушко међу вама нека буде обрезано. И обрезујте тело своје кожице; и то ће бити знак завета између мене и вас. И свако мушко од осам дана нека буде обрезано међу вама, кроз нараштаје ваше: оно које је рођено у дому, или купљено за новац од каквога туђинца, које није од семена твога. И оно које је рођено у дому твоме, и оно које је купљено за твој новац, мора бити обрезано; и мој завет биће у телу вашем за вечни завет. А необрезано мушко, коме тело његове кожице није обрезано, та ће душа бити истребљена из народа свога; прекршила је мој завет. Постање 17:9–14.

Други корак пружа друго сведочанство симболу „одсечености“. Реч преведена као „одсечен“ налази свој корен у животињама које је Аврам расекао на половине у петнаестом поглављу, а у том одломку свако ко није обрезан биће „одсечен“ од завета. Обрезање је у историји завета замењено крштењем, где је Христос потврђивао управо ове истине, и из тог разлога Он је, као наш пример, васкрсао осмога дана.

Тaj знак требало је да буде извршен осмога дана, као што је представљено са осам душа у ковчегу. Управо је у другом кораку представљен видљиви испит, било да је то био Израил који је бирао између Језавелјиних пророка и Илије пре суда који је Илија извршио, или Данило, Седрах, Мисах и Авденаго, чије је лице изгледало лепше и ухранјеније од лица оних који су јели carevu hranu; други испит је визуелан. Обрезање је знак живота, а осам душа на ковчегу представљају оне који су живели, насупрот онима који су умрли.

У историји Христа, када је знак савеза прешао на крштење, апостол Павле је управо савезну историју ових стихова употребио да покаже велики преокрет у историји савеза. Он је употребио тело које се одсеца у обрезању као симбол човека у односу према божанству, и као симбол ниже природе човека у односу према његовој вишој природи. Павле је поучавао своје ученике служећи се Божјом пророчком Речју, а његова сврха као „онога који је изабран“ (како значи његово име Саул) била је да препозна и означи велики преокрет у историји савеза, представљен прелазом са дословног на духовни Израил као Божји савезни народ. Извршавајући поверено му дело, он је своју пророчку поруку изложио у оквиру историје савеза.

Постање седамнаест представља други корак од три темељна заветна корака који своје омега испуњење налазе у три анђела из Откривења четрнаест. Други корак представљен је знаком обрезања, који је праслика печата Божјег на сто четрдесет и четири хиљаде, који су застава, што представља видљиви тест. Три анђела су омега Аврамовог алфа завета. Трећи корак за Аврама било је двадесет друго поглавље.

И анђеос Господњи викну с неба Аврааму по други пут, И рече: Собом се заклех, говори Господ, јер си учинио то и ниси пожалио сина својега, јединца својега: Заиста ћу те благосиљајући благословити, и умножавајући умножићу семе твоје као звезде небеске и као песак који је на обали морској; и семе твоје освојиће врата непријатеља својих; И у

семену твоме благословиће се сви народи земље, зато што си послушао глас мој. 1.
Мојсијева 22:15–18.

Први стих овога поглавља каже: „И послѣје овијех ствари Бог окуша Аврама, и рече му: Авраме. А он одговори: Ево ме.“ Бог је окушао Аврама, означавајући тако коначну пробу пре трећег објављивања савеза. Када је Аврам положио пробу, тада су изнете последње четири строфе Аврамовог троструког савеза. Пошто је Аврам „послушао“ глас Божји, који је у овом одломку Његов „савезни глас“, Аврам ће бити благословен као отац народа. Трећи анђео је проба, која, као и Аврам, представља пробу што показује карактер, а карактер се заснива на томе да ли верујете Богу, као што је веровао Аврам, или не. Они који положе пробу, као што ју је положио Аврам, биће употребљени да саберу све народе света. Седамнаест стихова, из три поглавља, одређују савез између Бога и изабраног народа; и тиме представљају алфу савезне историје изабраног народа, а тиме ти стихови такође представљају омегу савезне историје, како је представљена подизањем сто четрдесет и четири хиљаде.

Колико би нас купило дом или возило, а да претходно не размотри услове уговора? Колико лаодикијских адвентиста седмог дана зна да се сам први услов њиховог заветног уговора с Богом састоји у томе што Бог објављује да је Он милостиви Бог који извршује суд до четвртог нараштаја? Трагедија је у томе што они не познају темељне истине милеритске историје, нити познају темељне истине свог исповеданог заветног односа, и због тога, као и древни Израиљ, не познају време свог похода. Завршетак тог раздобља похода, које је започело 11. септембра, јесте онда када бивају пробуђени у поноћ само да би схватили да су одсечени.

Наставићемо у следећем чланку.

„Осамнаестог априла, два дана пошто је призор рушења зграда прошао преда мном, пошла сам да одржим заказани скуп у цркви у Кар улици, у Лос Анђелесу. Док смо се приближавали цркви, чули смо како продавци новина вичу: ‘Сан Франциско разорен земљотресом!’ Тешка срца прочитала сам прве, набрзину одштампане вести о тој страшној несрећи.“

„Две седмице касније, на нашем повратку кући, прошли смо кроз Сан Франциско и, унајмивши кочију, провели сат и по посматрајући разарање извршено у том великом граду. Грађевине за које се мислило да су отпорне на катастрофу лежале су у рушевинама. У неким случајевима зграде су биле делимично утонуле у земљу. Град је пружао најстрашнију слику неделотворности људске домишљатости у подизању ватроотпорних и земљотресоотпорних грађевина.“

„Преко Свога пророка Софоније Господ одређује судове које ће пустити на злотворе: ‘Све ћу сасвим истребити са лица земље, говори Господ. Истребићу људе и стоку; истребићу птице небеске и рибе морске, и саблазни са безбожницима; и истребићу човека са лица земље, говори Господ.’“

„И догодиће се у дан жртве Господње да ћу походити кнезове и царске синове и све који су одевени у туђинско рухо. У исти дан походићу и све оне који скачу преко прага, који куће својих господара пуне насиљем и преваром....“

„И догодиће се у то време да ћу претражити Јерусалим са светиљкама, и казнити људе који су се усталили на свом талогу, који у своме срцу говоре: Господ неће учинити добро, нити ће учинити зло. Зато ће њихова добра постати плен, а њихове куће пустош; и градиће куће, али неће становати у њима; и садиће винограде, али неће пити вино из њих.

„Близу је велики дан Господњи, близу је и хита веома; глас дана Господњег: тада ће јунак горко викати. Тај је дан дан гњева, дан невоље и тескобе, дан пустошења и опустошења, дан таме и мрака, дан облака и густе таме, дан трубе и узбуне против утврђених градова и против високих кула. И пустићу невољу на људе, те ће ходити као слепци, јер су сагрешили Господу; и крв ће им се просути као прах, а тело њихово као балег. Ни сребро њихово ни злато њихово неће их моћи избавити у дан гњева Господњег; него ће сву земљу прождрети огањ ревности Његове; јер ће учинити брз крај свима који живе у земљи.” Софонија 1:2, 3, 8–18.

„Бог не може још дуго да се уздржава. Његови судови већ почињу да падају на нека места, а ускоро ће се Његово јасно негодовање осетити и на другим местима.”

„Niz događaja otkriće da je Bog gospodar prilika. Istina će biti objavlјivana јasnim, nedvosmislenim јezikom. Kao narod moramo pripremiti put Gospodnji pod vrhovnim vođstvom Svetoga Duha. Јevanđelје se mora objavlјivati u svoјoj čistoti. Tok žive vode treba da se produblјuje i širi na svom putu. Na svim polјima, blizu i daleko, lјudi će biti pozivani od pluga i od uobičajenijih трговачких zanimanja koja u velikoj meri закупљaju um, i biće poučavani u zajednici s lјudima iskustva. Dok budu učili da delotvorno rade, objavlјivaće istinu sa silom. Najčudesnijim delovanјima božanskog providenјa, planine teškoća biće uklonјene i bačene u more. Vest koja toliko znači stanovnicima zemlje biće sasлуšana i shvaćena. Lјudi će znati šta je istina. Napred, i još napred, delo će se kretati sve dok cela zemlja ne bude opomenuta, a tada će doći kraj.“

„Све више и више, како дани пролазе, постаје очигледно да су Божји судови у свету. Огњем и поплавом и земљотресом Он опомиње становнике ове земље на Своје скорије приближавање. Приближава се време када ће настати велика криза у историји света, када ће свако дејство у Божјој управи бити праћено с најдубљим занимањем и неизрецивим страховањем. У брзом низу Божји судови следиће један за другим — огањ и поплава и земљотрес, с ратом и крвопролићем.“

„О, кад би народ знао време свога похода! Има многих који још нису чули истину кушње за ово време. Има многих с којима се Дух Божји бори. Време Божјих разорних судава јесте време милости за оне који нису имали прилике да сазнају шта је истина. Нежно ће Господ погледати на њих. Његово срце милости је дирнуто; Његова рука је још испружена да спасе, док су врата затворена за оне који не хтедоше да уђу.

„Милост Божја показује се у Његовом дугом стрпљењу. Он задржава Своје судове, чекајући да се вест опомене објави свима. О, када би наш народ осетио, онако како би требало, одговорност која почива на њему да свету упути последњу вест милости, какво би се дивно дело извршило!“ Testimonies, volume 9, 94–97.